

አንግዳው ኮከብ
በዶክተር መንግሥቱ ለማ

የመውለጃዋ ቀን የደረሰው አጭኛው የተቀመጠችበትን አህያ እየጎተተ ወደ ሰፈር ሲደርስ ከተማዋ የተወረረች ትመስል ነበር። በያቅጣጫው ባለው የከተማይቱ መግቢያ ወደ ውስጥ የሚጎርፈው ሕዝብ ብዛት ተጭኖ የሚነዳው አህያ ተለጉሞ የሚጎተተው ፈረስ ተሸልሞ የሚሰጎትተው ሰረገላ ያችን ትንሽ መንደር አጨናንቋታል። ከገለለ የመጣው የሰማርያ ዘመዱን ሲያገኝ፣ ከናዝሬት የመጣው ከቤታንያ የመጣውን አጥብቆ ሰለምታ ሲጠይቅ፣ ግፊያው፣ ጨክቶና ትርምሱ ትንሿን ቤተልሔም የታለቁቱ የሮም ግዛት ዋና ከተማ አስመስሏታል።

“አገሩ ሁሉ ተገልብጦ አዚህ አይደለም እንዴት ያለው!?” አለ የሴፍ በመደነቅ ግራ ቀኙን እየቃኘ። የሴፍ በከተማው የሚያውቀው ሰው የለም። የትውልድ ሐረግ ስቦ አዚህ ቢያመጣውም የሴፍ በዚህ አካባቢ ያሉትን ዘመዶችን አያውቃቸውም። የመንግሥት ትዕዛዝ መጣስ ባይሆንበት ፍሮ ጊዜው ጨርሶ የጉዞ ጊዜ አልነበረም። ገና ከናዝሬት ሳይነሳ ይህን ሁሉ አስቦታል። በአናጢኒት ስራው ላይ ጎንበስ ቀና ሲል እንጨት ሲጠርብ ሳንቃ ሲገጥም አጠና ሲመቅር ላለፉት ሁለት ሳምንታት ሲያሰበው የሰነበተው የዚህን ጉዞ ሁኔታ ነበር።

አዎን ያ! አንግዳ ሰው በድንገት ተገልጦ “አጭኛህ ታረግዛለች።” ብሎ ምስጢሩ አስከዛሬ ድረስ በግልጽ ያልገባው አንቆቅልሽ ነግሮት ከሄደ ዘጠኝ ወር ሊገባደድ ነው።

ዘጠኝ ወር ሙሉ ደብቆ የያዘው ይህ አንቆቅልሽ ምንድነው? (ማቴዎስ 1፤ 18-23)

የሴፍ ጉዞውን ሲጀምር የነበረው የተሰፋ ጭላንጭል የመውለጃዋ ጊዜ ከመድረሱ በፊት ደርሰን እንመጣለን የሚል ነበር። ግና፤ መንገዱን ከጀመሩት በኋላ የወጣት አጭኛው መድከም የፊትዋ መንጠልጠል የአግረ መከባበድ ይህንን ተስፋውን አጨልሞበታል። በልጅነት አቅምዋ ጨክና ይዛው ነው እንጂ። በተለይ ባለፉት ሁለት ቀናት በጣም መድከሟን ተረድቶታል።

የሴፍ ቤተልሔም ሲደርስ ከሁሉ አስቀድሞ ሊያደርግ የወሰነው ለተዳከመችው አጭኛው የሚረፈዋ ቦታ መፈለግ ነበር። የከተማዋን መተረግመስ ሲያይ ግን ስጋት ገባው። የማደሪያ ቦታዎች በሙሉ ቀድመው መያዛቸውን አወቀ። ሲፈራ ሲቸር ወደ አንድ የማደሪያ ስፍራ ገብቶ ጠየቀ። አንደኛውን ተመለከቱት። “ነፍሱ ጡር ሴት ይዣለሁ መውለጃዋ የተቀረበ ይመስለኛል።” አለው ሁለተኛ የቆበመትን የማረፊያ ቦታ አከራይ። “ትዕዛዙን እንዲሸር ለአውግስጦስ ቁሳር አቤት ብትል ሳይሻል አይቀርም።” ብሎ አሾፈበት። (ገበያው የሞላለት ነጋዴ በሌላ ጊዜ ደንበኛ የሚፈልግ አይመስለውም።) የሴፍ ግን ተስፋ ባለመቀረጥ ከአንዱ ማደሪያ ወደ ሌላው አየርጠ ቢግጸን፣ ቢለማመጥና ቢለምንም አልሆነለትም። በአንድ መንገድ ጥግ ከሰቃው ጋር ተቀምጦ በአይንዋ የምትከተለው አጭኛው ማርያምም ከድካሟና ከሀመሟ ጋር የሞላውን ከወዲያ ወዲህ መንከራተት የምትመለከተው በሃዘኔታ ነበር።

ማርያም ዘመድዋን ኤልሳቤጥን ለመጠየቅ ወደ ደጋው አገር ወጥታ ከተመለሰች ወዲህ ራቅ ወዳለ ቦታ ስትሄድ ይህ የመጀመሪያ ጊዜዋ በመሆኑ ብዙው ነገር አንግዳ ሆኖባታል። ትርምሱ፣ ግፊያው፣ ሁከታው የሁሉ ነገር መቻኮል አስደንቋታል። ሆኖም በልብዋ ጠብቃ የያዘችው ያ ትልቅ ምስጢርና በማህጸንዋ ተረግዞ ያለው ህጻን ከዚህ ሁሉ ግርግርና ራብሻ በላይ የሆነ የመንፈስ አርካታ ስለሰጣት፣ በሁኔታው አልተናደደችም። በድካምዋም አለጉረመረመችም።

ለመሆኑ በልብዋ የያዘችው ይህ ታላቅ ምስጢር ምን ይሆን? (ሉቃስ 1፤26-35)

የሞላሉ ትሕትናና ከመንገድ ዳር ቁጭ ያለችው ወጣት ሁኔታ ልቡን የነካው አንድ የመጠለያ ስፍራ አከራይ ወደ የሴፍ ጠጋ ብሎ። “የተሻለ ማረፊያ ቢኖረኝ ፍሮ በአንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ላይ ላለችሁ ወገኖቼ በነፃም ባሳርፋችሁ ደስ ባለኝ ነበር።” አለው። የሴፍም፣ “ማረፊያ አስከሆን ድረስ ተሻለ አልተሻለ ለመምረጥ የምንችልበት ሁኔታ ላይ አይደለንም።” አለው። ቀጠል አድርጎም፣ “ይህች ሴት መውለጃዋ ከደረሰ ሰንብቷል። እንዲያውም መንገድ ላይ ጉድ አሆናለሁ ብጭ በጣም ሰግቼ ነበር። የአባታችን የዳዊት አምላክ ግን አዚህ አንድንደርስ አደረገ። አሁንም ከመንገድ ላይ ብቻ ተነስታ ዞር የምትልበትን ስፍራ ነው የምፈልገው።” አለው።

ሰውየውም አየሰጋ፣ “ከብቶች የሚያድሩበት ትልቅ ግርግም አለኝ። ሰፋ ያለ ስለሆነ ከአንድ ወገን ከጎዘጎዘኩለችሁ ከመንገድ ዳር በጣም ሳይሻል አይቀርም።” አለው። “ያልከኝን አከፍላለሁ።” አለው የሴፍ። መልሶም ከሰውየው አፍ ነጠቀና፣ “የአብርሃም አምላክ ውለታህን ይክፈለው።” አለው። ሰውየው ኪራይ አልፈለገም። የበረቱን አንደኛውን ስፍራ ለየት አድርጎ ክልል ለመሥራትና ጎዘጎዞ ነፍሱ ጡረን ለማስተኛት ለአናጢው ለሞላው ጊዜ አልወሰደበትም።

ማርያምን ከስተኛ በኋላ ግርግም በር ላይ ተቀምጦ የጀምበረን መጥለቅ እየተመለከተ ቀኑን እንዴት እንዳሳለፈው ለማሰለስል ቢሞክር በጣም ረጅም ቀን እንደነበረ ታወሰው። የአጭኛውን የማርያምን ሁኔታ ሲመለከት ደግሞ ከዘጠኝ ወር በፊት መጥቶ የጎበኘው ያ አንግዳ ሰው እንደገና ትዝ አለው። አንግዳው ያካፈለውን ምስጢር ሲያሰለስል ደግሞ ከዚህ በፊት የማያውቀው አይነት ደስታ ቀስ አያለ ሰውነቱን ወረረው። ከጥቂት ጊዜ በፊት የደረሰበትን መረጃጥ፣ ግልምጫና ተሰፋ መቀረጥ የሚያስረሳ ስለም ሰፊነ።

የቤተ ልሔም በረት ለአኛ ደስታ ነው ?

በፀሐይዋ መጥለቅ ቀይ የነበረው ሰማይ እየጨለመ መጥቶ ከዋክብት መፈነጣጠቅ ጀመሩ። በጉዞ ላይ የዋለውን ሰውነቱን ለማሳረፍ ሲዘጋጅ ነበር ከወደ ምሥራቅ ያንን አንግዳ ኮከብ ሲመጣ የያው። ኮከቡ ከሌሎች ከዋክብት ለየት ያለ ነበር። ቀስ ብሎ ይገዛል። በጣም ደግሞ ነው። አንግዳ ኮከብ መሆኑ በአርግጥ ያስታውቃል፤ የሴፍ ግን በኮከቡና በአርሱ መካከል አንድ ምስጢር አንዳለ ተረዳ። ለሌሎች አንግዳ ቢመስልም፣ ስለከዋክብት ምንም ነገር ለማያውቀው ለሞላው ግን ይህ ኮከብ አንግዳ አልሆነበትም። ጭራሽ የኮከቡ መገለጥ የበለጠ ደስታ ሰጠው። አተኩሮ ሲመለከት ቀስ አያለ ወዲህ እንደሚመጣ አስተዋለ። ብርሃኑም አርሶ ባለበት ቦታ ላይ ያተኮረ መሰለው።

በመጨረሻ ብድረ ስም ስም “ተመሰገን አምላኬ በሰላም ዛሬ እዚህ ያደረሰኝን ...” አለና “እንግዲህ ነገም ሌላ ቀን ነው።” ማለት ሲጀምር ራሱን ተጠራጠረ። በውስጡ ነገ ሌላ ቀን ብቻ አልመሰል አለው። በሚቀጥለው ቀን የዓለም ታሪክ መለወጡን ባይገነዘብም በራሱ ውስጥ የሚካሄድ የለውጥ እንቅስቃሴ መኖሩ ግን ተሰማው። “ሕጻን ... ዛሬ ይህን እንዴት?” ብሎ ራሱን ጠየቀና ወደ ግርግሮ ገባ።

አረኞች ከብቶቻቸውን እየጠበቁ በሜዳ ማደራቸው በቤተሰባቸው ወረዳ የተለመደ ነገር ነው። እንዲያውም ተረት ሲተርጉ፣ እንቅስቃሴ ምን አውቅልሽ ሲጠያየቁ፣ ሲታለዱና ሲሳሳቁ ስለሚያመኙ ብዙዎቹ ሜዳ ማደርን ይወዱታል። ለምሳሌ አሸት ካለ ሽምጥጠው ሲጠረጥሩ ያመሻሉ። አሸት ደረቅ ካለም ቆሎውና ንፍሮው ይዘጋጃል። ሰማዩ ጥርት ያለ እንደሆነ ደግሞ ሽቅብ ወደ ሰማይ እየተመለከቱ ኮከብ ሲቆጥሩ ያመሻሉ።

ዛሬ ግን ይቺን ትንሽ ከተማቸውን እንግዶች ሙልት ስለደረጉት የአረኞቹ ወራ በእንግዶቹ ላይ ያተኮረ ነበር። አንዱ ከቃና የመጣው ሃብታም ስለሰከተለው እጅብ ሲያወራ ሌላው ደግሞ ከደማሰቆ የመጣው ባለሥልጣን ስለሚያስገትተው ወረገላ ይናገራል። ከገለለ የመጣው አሳ አጥማጅ ከርፋፋነት ከግብጽ የመጣው ነጋዴ አነጋገር ... ይህ ሁሉ የዚህ ምሽት ወረያቸው ነበር፤ ልብ ያለሉት ግን ከናዝሬት የመጣው እናጢ ወረግቡ እጮኛውን በረት ማስተኛቱን ነበር። አረኞቹ እንደልማዳቸው ያንደዱትን አሳት ከበው ሲያወኩ ካመኙ በኋላ በየቦኑናቸው ተበታትነው የመጀመሪያው ዙር ጠባቂ ወደ መጠበቂያው ስፍራ ሲሄድ ሌሎቹ ባሉበት ቦታ ጋደም ጋደም አሉ።

ዘካርያስ ከብዙዎች አረኞች በሰድሜ ፲፭ ያለ ቢሆንም ብዙ ጊዜ የመጀመሪያውን ዙር ጥበቃ ይወደዋል። ዘካርያስ በተፈጥሮው የከዋክብትን አቀማመጥ ድምቀትና አካሄድ አተኩሮ ማየት ስለሚወድ ኮከቦቹ ሳይከሰሙ ብሎ ነው የመጀመሪያውን ዙር የሚጠብቀው ብዙ ጊዜ ደግሞ በከዋክብት ሁኔታ ያለፈውንና የሚመጣውን ስለሚናገር በሌሎች አረኞች ዘንድ “ኮከብ ቆጣሪው” የሚል የቅጽል ስም አትርፏል።

ከዋክብት ደስ ይሉታል። ከዋክብት ያልላስፋታል፤ ያዝናታል። እንደ ጸሐይ ብቸኛ የሆኑት ያሳዝኑታል። በርካት ብለው በአንድነት ያሉት ለሐሜት የተሰበሰቡ እየመሰሉት ያስቀኑታል። በሚከተሉትም ሥነሥርዓት ያስገርሙታል። አንዱ ብልጭ ሲል ወዲያው ሌላው ጥፍት ስለሚል እርስ በርሳቸው ድብብቆሽ የሚጫወቱ እየመሰለው አንዱ ሳይበራ ሌላው የሚጠፋበትን ጊዜ በጉጉት ይጠብቃል። አንዱ ኮከብ በሌላው ዙሪያ ሲሸከረከር ያየ እንደሆነ ልጅነታቸውን ያልጨረሱ ገና “አዙረኝ - አታዙረኝ” የሚጫወቱ እየመሰለው ያስቁታል። አንዳንዶቹ ተጠጋግተው አስከመሳሳም ሲደርሱ ፍቅረኞች እየመሰሉት የጉርምስናውን ዘመን ያስታውሱታል። ወደ ተቃራኒ አቅጣጫ ከሄዱ ደግሞ የተካረፉ እየመሰለው ይታዘባቸዋል። ተፋጠው ሁልጊዜ የሚተያዩት ግን አሸናፊው ገና ያልለየ “አስቲ ንካኝ - አስቲ ንካኝ” የሚባሉ ስለሚመሰለው ልቡን ስቅል ያደርጉታል። ለየትኛው እንደሚያግዝም ግራ ይገባዋል። ብርሃናቸው በጣም ደማቅ ከመሆኑ የተነሳ ለሌሎችም የሚተርፉትን ሰማያትን ለማገዥ የተፈጠሩ እንቁዎች ስለሚመሰሉት እንደብርቅ ያያቸዋል። ከደብዛዘነታቸው የተነሳ በደንብ የማይታዩት ደግሞ ያላቸውን የማይለግሱ ስስታዎች ሆነው ስለሚታዩት ክልቡ ይንቃቸዋል። ባለማቋረጥ የሚያበሩ ከዋክብት አሉ። ለተወሰነ ጊዜ በርተው የሚጠፉ እንደገና ጊዜያቸውን ጠብቀው የሚበሩ አሉ። ብርሃናቸው እንዳያልቅባቸው የሚቆጥቡ ይመስሉታል። ለማብራት ወይም ለለማብራት ያልወሰኑ እንዲያው መካከል ቤት ደም መሰለው የሚኖሩት ገና እንቅልፋቸውን ያልጨረሱ ስለሚመሰለው የሚንቁበትን ጊዜ በጉጉት ይጠብቃል። ሞገስ ባለው ሥነ ሥርዓት የሚጓዙ ቅጥ ባጣ ሁኔታ እየተቅበዘበዙ የሌሎችንም ሥርዓት የሚረብሹ ከዚያ ተተኩሰው መጥተው እዚህ የሚለኩሱ ነገ ያደርጋቸው ይመስል የቆሙበት ቦታ እንደ እንዝርት የሚሸከረከሩ ... ከዋክብት ብዙ ናቸው። ዘካርያስም አነርሱን ሲያይ ብዙ ጊዜ ያጠፋል።

ዛሬም እንደ ልማዱ ከመጠበቂያው ላይ በጀርባው ተንጋሎ በጠራቸው የይሁዳ ሰማይ ላይ የተበታተኑትን ከዋክብት ማጥናት ጀመረ። ዘካርያስ ከዋክብትን የሚያጠናው ለመዝናናትና ለመፈለሰፍ ብቻ አልነበረም። ከዋክብትን ሲያይ ሲመራመር ከከዋክብት በላይ ያለው የአባቱ የዳዊት አምላክ ቀረብ ስለሚለውም ነው። አንኚህን ሁሉ ከዋክብት ከርክሞና አስተካክሎ የሠራው አምላክ ቀረብ ስለው ደግሞ ልቡ በደሰታ አፋ በምሥጋና ይሞላና አዲስ የሕይወት አስትንፋስ በውስጡ ማንሰራራት ይጀምራል። ዛሬም ልክ በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ላይ እንዳለ ነው ድንገት ያንን እንግዳ ኮከብ ከወደ ምሥራቅ ሲመጣ ያየው። የተለየ ምስጢር የያዘ ኮከብ መሆኑ ለሽማግሌው ለዘካርያስ ግልፅ ነበር። ኮከቡ አየቀረበ በመጣ መጠን የዘካርያስ የልብ ትርታም እየጨመረ፤ ምስጋናው ከፍ አያለ፤ ደስታውም አየላቀ የሕይወቱም መታደስ እየበራ መጣ። ኮከቡ በጣም አየቀረበ መጥቶ ከቤተሰቡም ከተማ ትይዩ ሲሆን ቀጥ ብሎ ቆመ። አረኛው ዘካርያስ በደስታ ተሞልቶ ሲያመሰግን ተኝተው የነበሩት ጓደኞቹ ተደናግጠው ተነሱ። ለመቆም አየተጣደፉ ሳሉ ታላቅ የብርሃን ነጻብረቅ በዙሪያቸው ሆነ። ከብርሃኑ ኃይል የተነሳ መቆም አቅቷቸው ሲርበደበዱ፣ ብርሃን ለብሶ ብርሃን ተጎናጽፎ እንደ መልእክተኛ ተገለጠ። መልእክቱም እንዲህ አላቸው።

“ለሕዝብ ሁሉ የሚሆን ታላቅ የምሥራቅን እንግራችኋለሁና አትፍሩ አላቸው። ሉቃ 2፡10-12

ብዙ የሰማይ ሠራዊት ከመልእክኑ ጋር ነበሩ። አቤት! አረኞቹ እንዲህ ያለ ነገር አይተውም ስምተውም አያውቁም። የፍጥረታት ሁሉ እንቅስቃሴ የሠራዊቱ ውዝዋዜ የመልእክት ሽብሽባ ይህ ነው ተብሎ የሚይነገር የሙዚቃ ቃና አስተጋባ። ያዱዳን ልሳን ፈትቶ የሚያዘምር ደስታ፤ ሽባን ተርትሮ የሚያስጨፍር ሁኔታ፤ ከዋክብት ሁሉ አብረዋቸው የሚጨፍሩ፤ ጨረቃ ልብዋ አስኪወልቅ አስክሰታ የምትወርድ መሰላቸው። ነፋሱ የሰላም ሸውታ፤ አጽዋቱ የፍቅር መግዛ፤ የወንዙና የፏፏቱው ድምጽ የደስታ የምሥራቅ አስተጋባ። ሰማይ ከመጠን በላይ ደመቀ፤ አሸበረቀ፤ ምድርም አጅብ አላች።

ደስ ይበለን ደስ ይበልን እንዘምር በደስታ መቸገራችንን አይቶ ወረደልን ጌታ...

ብዙ አልቆይም መልእክተኞቹ ተመልሰው ወደመጡበት ሄዱ። “የእግዚአብሔርን ክብር በዓይኖቻችን አይተናል በጀሮ አችንም ሰምተናል፤ ታዲያ እንዲህ ያለውን ታላቅ የምሥራቅ ይዘን እንዴት አስችሎን ዝም እንላለን።” አለ ሽማግሌው ዘካርያስ። በአባቶቹ በነቢያት የተተነባለትን ለብዙ ዘመናት የተጠበቀውን መሲህ ለማየት ዓይኖቹ አየናፈቁ። የሽማግሌ ወገቡን የሚደግፍበትን ምርኩዙን አንስቶ ባለው ፍጥነት ሁሉ ቤተሰቡም ውስጥ ወዳለችው ወደዚያች በረት ሮጠ። ሌሎቹም አረኞች ምስጢሩ ሙሉ በሙሉ ባይገባቸውም ተነስተው ዘካርያስን ተከተሉት። ዘካርያስ ከእንግዲህ ቤተሰቡም ትንሽ መንደር ብቻ እንዳልሆነች ተረዳ። ከእንግዲህ

ይሁዳን ብዙ ሰዎች እንደሚያውቁት ገባው። ከእንግዲህ ዓለም ታሪክ እንደተለወጠ ተገለጸለት። ያልተመለሰለት ጥያቄ ግን ሕዝቡን ነፃ የሚያወጣውና አስራኤልን የሚሰበሰበው ንጉሥ በበበረት መወለዱ ነበር። ሆኖም የምሥራቹን ቃል ከመናገር ወደ ኋላ አለለም።

የምሥራቹ ቃል በደንገት ተሰማ
በከብቶች በረት ውስጥ ቤትልሔም ከተማ
ምንም ቢዘገይም ቢታይም ርቆ
ኢየሱስ ተወለደ ጊዜውን ጠብቆ ...

ዝቅ ብሎ ከደቡባዊ ምሥራቅ ጀምሮ፤ ኢደማውያንን ይዞ፤ ሞአባውያንን ይዞ፤ አሞናውያንን ይዞ፤ አረማውያንን ይዞ፤ ሰሜን ምስራቅ ጫፍ ያሉትን አሞናውያንን ጨምሮ ራቅ ብሎ እስከ ፋርሳውያን ደረሰ። ይህ ሕዝብ የምሥራቅ ህዝብ በመባል ይታወቃል። በይሁዳ አካባቢ ደግሞ የምሥራቅ ሕዝብ ማለት ጥበበኛ ማለት ነው። በተለይ ፋርሳውያን ምድያውያን፤ ሕልም በመፍታት፤ ራዕይ በመተርጎም፤ በመጠንቅልና በኮከብ ቆጠራ ዝናቸው የገነነ ስለነበር እንኳን ዛሬ የይሁዳ መንግሥት ወድቃ በአሁኑኑ በተገዛቸው ጊዜ ቀርቶ ድሮም በኃይለኛ መሳፍንቶቹዋና ነገሥታቷ ጊዜ የምሥራቅን ጥበብ ዝቅ አድርጎ የሚመለከት መሪ አልነበራትም። ስለከዋክብትም ቢሆን የምሥራቅ ሰዎች ያላቸው አስተሳሰብ ከይሁዳ አረኞች በጣም የመጠቀና የረቀቀ ነው።

የከዋክብትን መልክ አይተው ዕድሜያቸውን ይናገራሉ። በዚህም የጠቅላላውን ሥነ ፍጥረት አመጣጥ ለማብራራት ይሞክራሉ። ሰማያዊ ከዋክብት ገና ወጣት ስለሆኑ አፍላቸውን ያልጨፈሱ ናቸው ይላሉ። ቢጫ ከዋክብት ግን መካከለኛ ዕድሜ ላይ የደረሱ ስለሆኑ ረጋ ያሉ ናቸው ይላሉ። ቀዳይ ከዋክብት ያረጁና ሊጠፉ የተቃረኑ ሲሆኑ ከዋክብት ከጠቅሩ ወይም ከነጡ መሞት ጀምረዋል ማለት ነው ይላሉ። ደማቅ ብርሃን ያላቸው ከዋክብት ቀረብ ያሉ መሆናቸውን ትንንሽ መሰለው የሚታዩት ደግሞ በሩቅ የሚኖሩ ትላልቅ ከዋክብት መሆናቸውን በጥናታቸው ያመለክታሉ። ይህንንም ተመርኩዘው የሳሞን አቀማመጥና የመሬትን ዕድሜ ይተምናሉ። ከዋክብት ልክ እንደሰው ዘር ዜግነት ያላቸው አመጣጣቸውና አቀማመጣቸው ከዜግነታቸው ጋር የተዛመደ መሆኑን ያስረዱና የከዋክብት ሥርዓት ከተናጋ የመጣት ዘመን እንደሚመጣ ስለሚያውቁ አስቀድመው ያስጠነቅቃሉ። የምሥራቅ ጠባብ ሲያስጠነቅቅ ደግሞ እንደቀልድ የሚወሰደው ማንም የለም።

ሆኖም ይህ እንግዳ ኮከብ መጥቶ በደማቅ ብርሃኑ ከሌሎች ተለይቶ በሥርዓቱ የተፈጥሮን ሕግ አፍርሶ ሲያዩት እንደሌለው ጊዜ አልተደናገጠም። ለሕዝቡም ማስጠንቀቂያ ለመስጠት አልሞከሩም። ሊያጠኑት ቢሞክሩ ከዕውቀታቸው ሁሉ በላይ የሆነ ምስጢር የያዘ ኮከብ መሆኑን ተገንዝበዋል። ችላ ብለው እንዳይተውት ኮከቡ ችላ የሚይባል መልዕክት ይዞ እንደመጣ ገባቸው።

በመጽሐፍ ይሁዳን ሰብስቦ የተጠናከረ መንግሥት አቋቁሞ የሚገዛ ንጉሥ እንደሚነሳ አንብበዋል። ይህ ተስፋ ለአስራኤል በመሆኑ ጠንካራ የጎረቤት መንግሥት ይነሳብናል ብለው ይሰጡ ነበር። በመጽሐፍ የተጻፈ ተስፋ ሁሉ ለአስራኤል ልጆች ብቻ ስለሆነ የዚህ ዕድል ተካፋይነት እንደሌለቸው ዘወትር ይናገራሉ። ሆኖም ያ እንግዳ ኮከብ መጥቶ በሁኔታው ሁሉ ከሌሎች ተለይቶ ሲያዩት ለአነርሱም የሚሆን ተስፋ እንዳለው ተረዳ። የሚያስፈራ ኃይለኛና ጠንካራ የጎረቤት ንጉሥ መወለዱን ሳይሆን ለብዙዎች የሚረራ የሰለም አለቃ መመወጣቱ ተሰማቸው። የሚጠሏቸውንና የሚፈረረቸውን አስራኤላውያንን ይሰበሰባል የተባለው ይህ ንጉሥ የቀደሙ አባቶቻቸውን እንዳሸነፈው እንደ ሙሴ የሚይበገር ፖለቲከኛ ብቻ ሆኖ አልታዩቸውም። ወይም ጦራቸውን ሁሉ በድል እንደፈታው እንደ ኢየሱ ማንዳን የሚያጥፍ የጦር መሪ ብቻም አልመሰሉቸውም። በታላቁ ጥበባቸው ተመራምረው ሊደርሱበት ባይችሉም ይህ ኮከብ የምሥራቅ ይዞ እንደመጣ ታውቃቸው። ይህ ኮከብ ወደ ተስፋ እንደሚመራቸው አስተዋለ። ምስጢሩን ለመመርመር ጊዜ አልፏቸው። ሳያውቁት ለናፈቁት ለዚህ አዲስ ሕጻን የሚሆን ሽልማታቸውን ጭነው የእንግዳውን ኮከብ መሪነት ተማምነው ወደ ምዕራብ ጉዞ ጀመሩ።

ታላቁ ሄሮድስ በዲፕሎማሲ ጥበብ በጣም የተደነቀ ሰው ነበር። ባንድ በኩል ለታላቁቱ ሮማ ቁሳር ያለበትን ኃላፊነት ሳያዘባ በሌላ በኩል የሚገዛውን የይሁዳን ሕዝብ መሪዎችንም ሳያጥላላ ከሁለቱም በኩል ያለውን ሚዛን ጠብቆ በማስተዳደሩ “ታላቅ” የመባልን ዝና አትርፏል። እንዲያውም በሌላ ጎረቤት ግድብ ግድብ ግድብ በተደረገው የመንግሥት ብጥብጣ ጁሊየስ ቁሳር ተገድሎ አውግስጦስ ቁሳር ሲግብ ብዙዎቹ የሮማ ቅኝ ግዛት አስተዳዳሪዎች በተሻሩበት ጊዜ ታላቁ ሄሮድስ ከስተዳዳሪነት ጭራሽ ወደ ንጉሥነት በመሾሙ በፖለቲካ ብስለቱና በዲፕሎማሲ ስትራቴጂው ለሮማ አስፈላጊ መሆኑ ተመስክሮለታል። በኢየሩሳሌም ደግሞ የፈረሰውን የሰለሞንን ቤተ መቅደስ በማሰራቱ የአይሁድን ካህናት ወዳጅነት አትርፎአል። በቤተ መቅደሱ ውስጥ ደግሞ ካህናት የራሳቸውን የሆነ የቀረጥ ሰርዓት እንዲኖራቸው በመፍቀዱ በቤተ መቅደሱ ስምም የተለያዩ ንግዶች እንዲያከናውኑ በማድረግ የይሁዳ ካህናትን ስሜት ግዙቶ ነበር። ስልጣኑ እዚህ ደረጃ ላይ ደርሶ ለዕድገቱ ምንም መጠን እንዳይሰጥላቸው በሚያውጠንጥነበት በዚህ ጊዜ ነበር ይህ ያልጠበቀው ወራ መንፈስ የጀመረው።

“የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው ያለው? ኮከቡን አይተን ልንሰግድለት መጥተናል።” የሚሉ የምሥራቅ ጠባብ ኢየሩሳሌም ደርሰዋል ብለው ነገሩት። በአስተዳዳሪነትና በንጉሥነት ከአርባ ዓመት በላይ የቆየ በመሆኑ ወራው በመጀመሪያ አለስደንገጠውም። ቀስ ብሎ ግን ከነክነው። አይሁዶች ምንም ቢወዳቸው ልባቸውን ከፍተው እንዳልተቀበሉት ያውቃል። በየምክራባቸው በየጊዜው “አስራኤል ትሰበሰባለች ይሁዳም ነጻ ትሆናለች።” የሚል ሰብከት እንደሚሰበክ ሰምቷል። ፊታቸውን ባስተዋለ ቁጥር ትምክሕትና ተስፋ እንደሞላባቸው ያያል። “የሚይጠፋ ዘር ነን።” ይላሉ። “ለእግዚአብሔር የተለየ ወገን ነን ...” ይላሉ። ከሌሎች መቀላቀልን እንደሚይወዱ ያውቃል። ቀስ በቀስ አርሶ ያልደረሰበት ምስጢር ከአርሶ የተደበቀ ዕውቀት መኖሩን ተገንዝበዋል። ቁጣው በጣም ነደደ። ብስጭቱ በዙፋኑ ላይ አቁታጠነጠው። ሆኖም ስትራቴጂ አዋቂ ነውና ቁጣውን ዋጥ አድርጎ ከነገሩ ስር ለመድረስ ወሰነ። የቅርብ ወዳጆቹ የሆኑትን ካህናት አሰጠርቶ “ንጉሣችሁ የሚወለደው ወዴት ነው።” ብሎ ጠየቃቸው። የነቢዩን የሚክያስን ቃል አነበቡለት። (ሚክያስ 5:2-4)

ሄሮድስ ይህን ሲሰማ በውስጡ የሚያወለውል ውሳኔ አደረገ። “መንግሥቱን የሚቀናቀን ሁሉ ይጠፋል።” ሲል አተመ። ከማን ጋር እንደሚዋጋ ግን በግልጽ አለውቀም። በታላቁቱ የሮማ ጦር ሠራዊት ውስጥ የሰለጠኑትን ወታደሮቹን ሊቋቋም የሚችል ማንም እንደሌለ በትምክህት አሰበ። ከምክንያት ሁሉ በላይ የሆነ ፍርሃትና ጭንቀት ስለያዘው “ገና ሳያድግ ከአሁኑ መቅጨት ነው።” አለ።

ጠቢባኑን አስጠርቶ “ሂዱና ስለተወለደው ሕጻን በጥንቃቄ መርምሩ፤ ... እኔም ደግሞ እንድሰግድለት መጥታችሁ ንገሩኝ።” አለቸው። እንደ ልማዱ ሌላ የዲፕሎማሲ ሸፍጥ የፈጸመ መስሎት በትምክህት ተዘናና።

ጠቢባኑ ሕጻኑን መጥተው ባዩት ጊዜ ሞገስ የሞለበት መሆኑን አስተዋለ። ወድቀውም ሰገዱለት። ገጸ በረከትም አቀረቡለት። ስጦታውን ሲያመጡ ግን አሳባቸው ተመስቃቀለባቸው። ንጉሥ ነው ብለው ስለመኑ እንደ ንጉሥነቱ ወርቅ ሰጡት። ግን ንጉሥ ብቻ እንዳልሆነ ተረዱ። በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ሆኖ የሚያስታርቅ ታላቅ ሊቀ ካህን ሆኖ ስለታያቸው ለክህነት ስራው የሚውል ዕጣን አቀረቡለት። ያም ሆኖ ልባቸው አልደረሰም። ከርቤ በአይሁድ ባህሪ አስከሬን የሚገነዘበት ስለሆነ ገና ለሚያደግ ሕጻን ስጦታ አድርጎ ማቅረብ ስሜት እንደማይሰጥ የምስራቅ ጠቢባን አሳምረው ያውቃሉ። አስከሬን ድረስም እንደዚህ ያለ ድፍረት ሞክረው አያውቁም። ዛሬ ግን ያንን ዕውቀታቸውን የሚደመስስ ታላቁን ጥበባቸውን የሚያስንቅ ሊገልጡትና ሊያስረዱት የማይችሉት ሌላ የበላይ የሆነ ኃይል ግድ ስላላቸው አዲስ ለተወለደው ሕጻን ወርቅም ዕጣንም ከርቤም ገፀ በረከት አድርገው ሰጡት።

ሁጸን ተወልዶአል በቤተልሔም

በአካባቢያቸው ያሉት ሁሉ ግራ በመጋባት ይመለከቷቸው ነበር። የሕጻኑ በበረት መወለድ አስደንቋቸው ሳያበቃ እንኚህ ጠቢባን ነን ባዮች ደግሞ የሚደርጉት የበለጠ አስረገጣቸው። ነገሩ ሁሉ በጣም እንግዳ ሆነባቸው። ቀደም ሲል ከዱር የመጡ አረኞች “መድኃኒት መወለዱን ሌሊት መለዕክት መጥተው አበሰሩን።” ብለው ነግረዋቸው ነበር። አለመኖራቸውም፤ ግማሾቹም “መቶም አረኞች ናቸውና ምናልባት የግብፅ ነጋዴዎች ሲያልፉ አታለዋቸው ነው።” ብለው ናቅ አድርገዋቸዋል። ሌሎቹ ግን እንኚህ በጥበባቸው ዓለም ሁሉ ያደገታቸው አሕዛብ ይህን የሚያክል የሞንንት ሥራ ሲሠሩ በማየታቸው ሳቁባቸው። አሚቸው። ሆኖም መደንቃቸው አየለ። ሕጻኑን ታቅፋ ጋደም ያለችው አራስ በሆድዋ ጠብቃ የያዘችው ምስጢር ምን መሆኑን እንኳን ያወቀ የለም። መግቢያው አጠገብ ደገፍ ብሎ የቆመው የሴፍም ከአገርሱ የተሻለ ምስጢሩን የተረዳው አይመስልም።

ግራ በመጋባት ከሚመለከቱት ሰዎች መካከል አንዱ ብቻ የሆነው ነገር የገባው ይመስላል። ሸማግሌው ዘካርያስ - የደስታ አምባ ባቀረሩ ዓይኖቹ የሆነውን ሁሉ አያስተዋለ ራሱን ቀስ አደርጎ ነቀነቀ። ከሰባት መቶ ዓመት በፊት የኖረው ነቢዩ ኢሳይያስ የተናገረው እንዳንድ ቃል ታወሰው።

“እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ... ” (ኢሳይያስ 7:14) “ሕጻን ተወልዶልናል ወንድ ልጅም ተሰጥቶናል አለቅንትም በጫንቃው ላይ ይሆናል ... ” (ኢሳይያስ 9:6-7)

ዘካርያስ ይህን አያሰላሰል በሃሳቡ ጭልጥ ብሎ ሄደ። ነቢዩ ስለዚህ ሕጻን የተናገረው ትንቢት ይህ ብቻ እንዳልሆነም አስታወሰ። ሌሊት ሲቆጥራቸው እንደሚያደረገው ከዋክብት ትንቢቱ የጠለቀ ምስጢር እንዳለውም ተከሰተለት። በሌላ ስፍራ ደግሞ ነቢዩ ስለዚህ ሕጻን እንደዚህ ብሏል።

“ ... በአውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሀመማችንንም ተሸክሟል ስለመተላለፋችንም ቆሰለ ስለበደለችንም ደቀቀ ... ” (ኢሳይያስ 53)

አሃ! አሁን ሁሉ ነገር ለዘካርያስ በራሉት፤ ምስጢር ተገለጠ። ትንቢት ተፈጸመ። መስዋዕት የሚለው ቃል ለዚህ ታላቅ ትንቢት ቁልፍ መሆኑ ለዘካርያስ ታየው። ሕጻኑ ከመንገሡ በፊት የክህነትና የመስዋዕትነት ስራ እንደሚጠብቀው ተረዳ። ዘካርያስ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ቀና አደረገ። እንግዳውን ኮከብ ለማየት ብቻ አልነበረም። ከኮከቡ ባሻገር አርቆ ተመለከተ። ለብዙዎች ገና የተሰወረው የአባቱ የአብርሃም አምላክ ያዘጋጀው ይህ የደኅንነት ምሥጢር ከኮከቡ ምስጢር የረቀቀ፤ ሌሊት ከተገለጹት መለኪክት በጣም የራቀ፤ ከምሥራቅ ጠቢባን ዕውቀት አጅግ የመጠቀ፤ ከሮማውያን ወታደሮች ኃይልም ብዙ ጊዜ የለቀ - ግን ሥጋ ለብሶ በመካከለቸው የተኛ ሕጻን መሆኑን አስተዋለ። ለሌሎች ለማስረዳት ግን በጣም የተመስቃቀለ መሆኑ እንደማይቀበሉት ተገነዘበ። ምን ብሎ ያስረዳቸው? “ድንቅ መካር” እንዳይሉቸው ምክር የማይገባቸው ዕምቢተኞች ስለሆኑ ደንታ እንደማይሰጣቸው ገመተ። “ኃያል አምላክ” እንዳይሉቸው ከሰለት ኑረቸውና ጥቅማቸው አሻግረው የማይመለከቱ ቅርብ አሳቢዎች ናቸው። “የሰላም አለቃ” እንዳይሉቸው ስለምን እንደ ተረት ብቻ በወሬ የሚያውቁ ስለሆኑ እንቆቅልሽ እንደሚሆንባቸው አወቀ። የሚናገረው ቢጠፋው፤ “የሰማንውን ነገር ማን አምኖአል?” ብሎ በጥያቄ ተወው - አርሱም እንደነቢዩ ኢሳይያስ።

“ግሩም ድንቅ ነው ያንተ ስራ ግሩም ድንቅ ነው ያንተ ስራ”